

Sygn. akt IX Ka 588/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jarosław Sobierajski (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Walenta

SO Barbara Plewińska

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 roku

sprawy **H. C.**

oskarżonej z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 19 lipca 2013 roku sygn. akt II K 63/12

I. na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk prostuje oczywiste omyłki pisarskie dotyczące brzmienia nazwiska oskarżonej, zawarte w wyroku, w ten sposób, że nazwisko C. zastępuje nazwiskiem C.;

II. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o kosztach obrony z urzędu (pkt II) w ten sposób, że przyznaną adwokatowi T. G. z tego tytułu sumę podwyższa do kwoty 1.343,16 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści trzy złote i szesnaście groszy) brutto;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adwokata T. G. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za II instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 588/13

UZASADNIENIE

H. C. została oskarżona o to, że:

w dniu 30 października 2001 r. w T. udzieliła pomocy J. W. w doprowadzeniu (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4207,65 złotych w ten sposób, że wystawiła dla niego stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w swojej firmie P. P. – H.,„(...)” H. C., który to dokument J. W.

przedłożył podczas zawierania w dniu 31.10.2011 r. z (...) umowy nr (...) o kredyt bezgotówkowy na zakup artykułów przemysłowych doprowadzając (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4207,65 złotych poprzez wprowadzenie w błąd uprawnionego pracownika banku co do okoliczności związanych ze swoim zatrudnieniem i uzyskiwanymi zarobkami, czym działała na szkodę (...) S.A

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 19 lipca 2013 roku (sygn. akt II K 63/12) uznał oskarżoną za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, tj. występku z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to w myśl art. 19 § 1 kk na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby.

Oskarżona została zwolniona od kosztów sądowych zaś wydatkami postępowania - w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu – obciążono Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonej** zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi zarzucił:

1) obrazę norm postępowania karnego, mającą wpływ na treść orzeczenia, obejmującą:

- art. 366 §1 k.p.k. w zw. z art. 2 §1 p.2 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności udziału oraz roli w popełnieniu czynu zabronionego świadka E. J. (osoby karanej uprzednio za popełnienie czynów z art. 286 k.k., art. 270 k.k., pełniącą w dacie zarzucanego czynu funkcję księgowego w firmie oskarżonej), co przy jednoczesnym uwzględnieniu treści wyjaśnień oskarżonego J. W. oraz H. C., jak również znacznej bliskości czasowej niniejszego zarzutu w stosunku do zdarzeń objętych wcześniejszym postępowaniem SR w Toruniu, wysoce uprawdopodobnia aktywny udział tegoż świadka w niniejszym zdarzeniu,

- art. 4 k.p.k. poprzez oparcie orzeczenia o winie oskarżonej wyłącznie na dowodach obciążających,

- 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie wszystkich wątpliwości na niekorzyść oskarżonej,

- art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny dowodowej w sposób dowolny, sprzeczny z wskazaniami wiedzy, regułami logiki oraz doświadczenia życiowego, prowadzący in fine do niesłusznego przypisania oskarżonej C. odpowiedzialności karnej z art. 286 §1 k.k., podczas gdy prawidłowo poczyniona ocena dowodowa, z uwzględnieniem treści zeznań J. W., jednoznacznie wskazuje, iż żadnej z osób oskarżonych w toku niniejszego procesu, nie można w sposób jednoznaczny oraz nie budzący wątpliwości, przypisać winy umyślnej, w zakresie sprawstwa zarzucanego czynu.

2.) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na dowolnym oraz niesłusznym ustaleniu, iż H. C. podpisując wypełniony „cudzą ręką” blankiet, potwierdzający fakt rzekomego zatrudnienia J. W. w firmie (...), złożyła w ten sposób świadome oświadczenie woli, podczas gdy prawidłowo ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, iż zarówno w przypadku H. C., jak i oskarżonego W., bliżej nieustalona osoba (vide E. J.) w sposób podstępny, wyłudziła oświadczenie woli pożądanej przez siebie treści,

3) błędne ustalenie w punkcie II wyroku wysokości wynagrodzenia za obronę oskarżonej poprzez niesłuszne zasądzenie stawki niższej (864zł), w miejsce prawidłowo ustalonej kwoty 1176 zł (wskazanej w uzasadnieniu orzeczenia).

Mając na uwadze powyższe obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej - za wyjątkiem zarzutu błędnego ustalenia wysokości wynagrodzenia przysługującego obrońcy za obronę oskarżonej z urzędu – była oczywiście bezzasadna.

Z uwagi na brak wniosku o uzasadnienie pochodzącego od obrońcy oskarżonej, którego apelacja została uznana w zasadniczej części (kwestionującej ocenę dowodów oraz wytykającej naruszenie przepisów postępowania) za oczywiście bezzasadną, sąd odwoławczy ograniczył się do zaprezentowania rozważań, które legły u podstaw zmiany zaskarżonego wyroku.

Wyjść należy od tego, że niezależnie od zarzutów apelacji sąd odwoławczy sprostował oczywiste omyłki pisarskie jakich dopuścił się Sąd Rejonowy w treści zaskarżonego wyroku w zakresie brzmienia nazwiska oskarżonej. Sąd ten omyłkowo – zarówno w części wstępnej wyroku, jak i w punkcie I wyroku - w sposób błędny przytaczał nazwisko oskarżonej; zamiast nazwiska C. wskazywał C.. W okolicznościach sprawy nie budzi wątpliwości, iż różnica w brzmieniu nazwiska oskarżonej była wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej, która podlega sprostowaniu w trybie art. 105 § 1 i 2 kpk.

W rezultacie sąd odwoławczy na podstawie art. 105 §1 i 2 kpk sprostował dostrzeżone w wyroku oczywiste omyłki pisarskie dotyczące brzmienia nazwiska oskarżonej w ten sposób, że nazwisko C. zastąpił nazwiskiem C..

Uwzględniając natomiast zarzut apelacji kwestionujący orzeczenie o kosztach obrony oskarżonego z urzędu zawarty w punkcie II zaskarżonego wyroku, sąd odwoławczy zmienił wyrok w tej części.

Rzecz bowiem w tym, że sąd meriti błędnie wyliczył wysokość wynagrodzenia przysługującego obrońcy za obronę oskarżonej. Obrońcy należy się wynagrodzenie w wysokości 1.343,16 złotych brutto, na co składa się kwota odpowiadająca stawce minimalnej w wysokości 420 zł., powiększona o 20 % za stawiennictwo na każdy kolejny termin rozprawy. Terminów przed Sądem Rejonowym było dziewięć (29.05.2012 r., 10.07.2012 r., 6.09.2012 r., 4.12.2012 r., 24.01.2013 r., 5.03.2013 r., 23.04.2013 r., 4.06.2013 r. oraz 16 lipca 2013 r.), stąd stawkę minimalną należało powiększyć o kwotę 672 zł. (160% kwoty 420 zł.), co daje łącznie wynagrodzenie w wysokości 1.092 zł. Po powiększeniu tej kwoty o podatek VAT obrońcy przysługuje wynagrodzenie w wysokości 1.343,16 zł. brutto, i taką też kwotę wynagrodzenia ostatecznie sąd odwoławczy obrońcy przyznał.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, albowiem nie wystąpiły żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia wyroku z urzędu bądź też jego zmiany w dalszej części.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu orzeczono w oparciu o przepisy § 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163 poz. 1348 ze zm.).

O kosztach sądowych za drugą instancję sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwalniając oskarżoną z obowiązku ich uiszczenia i obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, gdyż przemawia za tym jej trudna sytuacja majątkowa.